

ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ

Η ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΩΝ
ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ - ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝΑΠΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

Ἡ στασιμότης ἦτις ἐπικρατεῖ τελευταίως εἰς τὰς ἐξαγωγὰς τῶν Ἑλληνικῶν προϊόντων, ἢ κάμψις τῶν ἐξαγωγῶν αὐτῆς πρὸς τὰς ἐκ περὶδόσεως; ἀγορὰς τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ αἱ ἀνησυχίαι αἱ δημιουργούμεναι ἐκ τῆς ἰδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος συνετέλεσαν ὥστε τὸ ζήτημα τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὰς χώρας τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης νὰ προσλάβῃ ἰδιαιτέραν σημασίαν καὶ ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον καθυστερημένης βεβίαιως, σοβαρᾶς ἀπασχολήσεως ἀπὸ πίσεως πλευρᾶς.

Ἐκ τῆς ἐρευνῆς εἰς τὴν ὁποίαν προέβη ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Διεθνoῦς Ἐμπορικoῦ Ἐπιμελητηρίου ἐμφανίζεται τὸ ζήτημα ὡς ἀκολούθως:

1. Μετὰ τὰς διεξαχθείσας κατὰ τὸ ἔτος 1952 ἐν τῷ πλαίσῳ τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Εὐρώπην, ὄργάνου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, συζητήσεως καὶ τὰς ληφθείσας συναφῶς ἀποφάσεις περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν χωρῶν τῆς Δύσεως καὶ τῶν Ἀνατολικῶν τοιούτων, ἐπανερχοῖται καὶ ἡ Ἑλλάς τὰς μετ' αὐτῶν συναλλαγὰς, αἵτινες εἶχον διακοπῆ ἕκ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπελθούσης εἰς τὰς ἐν λόγῳ χώρας μεταβολῆς τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ καθεστώτος αὐτῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τσεχοσλοβακίαν ἡ ἐπικράτης τῶν συναλλαγῶν ἐγένετο εὐθὺς σχεδὸν ἅμα τῇ λήξει τοῦ πολέμου, συναφθείσης τῆς ἀπὸ 30 Ἰουλίου 1947 Συμφωνίας Ἐμπορίου καὶ Πληρωμῶν, ἀλλὰ κατόπιν τῆς ἐπελθούσης καὶ εἰς τὴν χώραν ταύτην κατὰ

τὴν ἀνοιξὴν τοῦ 1948 καθεστωτικῆς μεταβολῆς αὐταὶ διεκόπησαν διὰ τὰ ἐπαναληφθῶν καὶ πάλιν κατὰ τὸ 1954.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τὸ ἐμπόριον διεξήγρητο δι' ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν ἢ βάσει Συμφωνιῶν συναφθεισῶν μεταξὺ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιμελητηρίων, σὺν τῷ χρόνῳ ὁμως ἡ ρύθμισις τῶν συναλλαγῶν καὶ τῶν ἀφωρῶν αὐτὰς πληρωμῶν ἐγένετο διὰ τακτικῶν συμφωνιῶν διακρατικῶν. Οὕτω σήμερον ταιαυταὶ διακρατικαὶ συμφωνίαι ἐμπορίου καὶ πληρωμῶν ἰσχύουσιν δι' ὅλας τὰς ἀνωτέρω χώρας μετὰ τὴν ἐξίρῃσιν τῆς Ἀνατ. Γερμανίας, μεθ' ἧς ἔχει συναφθῆ Συμφωνία ἐμπορίου καὶ πληρωμῶν μεταξὺ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἐνὸς καὶ τῆς Deutsche Notenbank τοῦ Ἀντζολ. Βερολίνου ἀφ' ἑτέρου. Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν ἐν λόγῳ συμφωνιῶν, μὴ παρουσιάζοντα βεβίαιως πρωτοτυπίαν, εἶναι διὰ μὲν τὰς συμφωνίας Ἐμπορίου ρῆτραι περὶ διεξαγωγῆς αὐτοῦ βάσει πινάκων, προβλεπόντων τὰ ἐμπορεύματα, ἄτινα πρόκειται νὰ γίνουσι ἀντικείμενον συναλλαγῶν ἐντὸς μιᾶς ἐτησίας περιόδου καὶ τὰς ποσοτώσεις αὐτῶν, διὰ δὲ τὰς συμφωνίας πληρωμῶν ἡ δι' αὐτῶν δημιουργία δεσμευμένου Τραπεζητικοῦ λησμοῦ μέσῳ τοῦ ὁποίου διεξάγονται αἱ ἐκατέρωθεν πληρωμαί. Τινὲς τῶν συμφωνιῶν προβλέπουσι καὶ τὴν διεξαγωγὴν συναλλαγῶν βάσει ἰδιωτικῶν ἀνταλλαγῶν, ἀλλὰ βαθμιαίως τὸ σύστημα τοῦτο ἐγκαταλείπεται λόγῳ τῶν δυσχεριῶν καὶ τῶν ἀνωμαλιῶν, ἃς δημιουργεῖ.

II. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἑλλάδος ἡ κί-